

ΚΩΔΙΚΑΣ ΕΛΛΗΚΗΣ ΙΘΑΓΕΝΙΑΣ

ΝΟΜΟΣ 3370 / 1955

[Εφημερίς της κυβερνήσεως της ελληνικής δημοκρατίας, 23 Σεπτεμβρίου 1955, Αρ. Φύλλου 258, σελίδα 2112]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Κτήσεις της Ελληνικής Ιθαγένειας

Άρθρο 1

Κτήση ελληνικής ιθαγένειας με τη γέννηση

- (1) Το τέκνο Έλληνα ή Ελληνίδας αποκτά από τη γέννησή του την ελληνική ιθαγένεια.
- (2) Την ελληνική ιθαγένεια αποκτά από τη γέννησή του και όποιος γεννιέται σε ελληνικό έδαφος, εφόσον δεν αποκτά με τη γέννησή του αλλοδαπή ιθαγένεια ή είναι άδηλης ιθαγένειας.

Άρθρο 2

Κτήση ελληνικής ιθαγένειας με αναγνώριση

Αλλοδαπός που γελλήθηκε χωρίς γάμο των γονέων του και αναγνωρίσθηκε νόμιμα ως τέκνο Έλληνα ή Ελληνίδας, έτσι ώστε να εξομοιώνεται πλήρως με γνήσιο τέκνο του γονέα του, γίνεται Έλληνας από την αναγνώριση, αν κατά το χρόνο αυτόν δεν έχει συμπληρώσει το δέκατο όγδοο έτος της ηλικίας του.

Άρθρο 4

Επίδραση του γάμου στην ιθαγένεια

Ο γάμος δεν έχει ως συνέπεια κτήση ή απώλεια της ελληνικής ιθαγένειας.

Άρθρον 5

Αναγνώριση ιθαγένειας ομογενών στην αλλοδαπή

(1) Ομογενείς απόλιδες ή αγνώστου ιθαγενείας κατοικούντες εν τη αλλοδαπή οίτινες συμπεριφέρονται πράγματι ως Έλληνες δύνανται, εφ' όσον έχουσι συμπληρώσει το δέκατο όγδοο έτος της ηλικίας των να αναγνωρισθώσιν ως Έλληνες την ιθαγένειαν εάν υποβάλλωσι σχετικήν αίτησιν προς την Ελληνικήν Προξενικήν Αρχήν του τόπου της κατοικίας των, ήτις διαβιβάζει αυτήν προς το Υπουργείον των Εσωτερικών μετ' εκθέσεως επί του περιεχομένου αυτής, αποδεχθί την αίτησιν ο Υπουργός των Εσωτερικών και δώσωσι, μετά ταύτα, ενώπιον της Προξενικής Αρχής, ή ενώπιον Νομάρχου ειδικώς δι' εκάστην ατομικήν περίπτωσιν οπιζομένου υπό του Υπουργού των Εσωτερικών, τον κατ' άρθρον 9 παράγραφος 2 όρκον του Έλληνο. Τα αυτά ισχύουν και διά τας συζύγους τούτων και αν έτι αύται δεν είναι ομογενείς.

(2) Τα αποτελέσματα της αναγνωρίσεως επέρχονται από της δόσεως του όρκου.

(3) Τα κατά την ημέραν της υπό του αναγνωρισθέντος δόσεως του όρκου μη έχοντα συμπληρώσει το 18ον έτος της ηλικίας των άγαμα αυτού τέκνα, γίνονται Έλληνες από της αυτής ημέρας.

Άρθρον 6

Κτήση ελληνικής ιθαγένειας με πολιτογράφηση

(1) Αλλοδαπός που έχει συμπληρώσει το 18ο έτος της ηλικίας του μπορεί να γίνει Έλληνας με πολιτογράφηση.

* (2) Για την πολιτογράφηση απαιτείται:

α) Δήλωση του αλλοδαπού στο δήμαρχο ή τον πρόεδρο της κοινότητας, που διαμένει ή κατοικεί, ότι επιθυμεί να πολιτογραφηθεί. Η δήλωση αυτή υποβάλλεται με την παρουσία δύο Ελλήνων πολιτών ως μαρτύρων. Για τον ομογενή αλλοδαπό που διαμένει στο εξωτερικό η δήλωση αυτή μπορεί να γίνει στον Έλληνα Πρόξενο του τόπου κατοικίας του, ο οποίος τη διαβιβάζει στο Υπουργείο Εσωτερικών με σχετική έκθεσή του.

β) Άνο αλλοδαπός είναι αλλογενής, δεκαετής συνολική διαμονή στην Ελλάδα μέσα στα δώδεκα τελευταία έτη πριν από την υποβολή της αίτησης για πολιτογράφηση ή πενταετής δισμονή στην Ελλάδα από τη δήλωσή του για πολιτογράφηση. Στον ανωτέρω κατά περίπτωση απαιτούμενο χρόνο δεν προσμετράται ο χρόνος που διήνυσε ο αλλοδαπός στην Ελλάδα, ως διπλωματικός ή διοικητικός υπάλληλος ξένης χώρας. Οι προϋποθέσεις αυτές δεν απαιτούνται γι' αυτόν που έχει γεννηθεί και κατοικεί στην Ελλάδα.

γ) Αίτηση για πολιτογράφηση προς το Υπουργείο Εσωτερικών.

(3) Η πολιτογράφηση γίνεται με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών μετά από έπνευνα για το ήθος και γενικά την προσωπικότητα του αλλοδαπού.

** Ο γάμος με Έλληνα ή με Ελληνίδα συνεκτιμάται, προκειμένου δε περί συζύγων Ελλήνων διπλωματικών υπαλλήλων, που υπηρετούν στο εξωτερικό, προσμετράται, για τη συμπλήρωση του χρόνου της προηγούμενης παραγράφου

* Η § 2 του άρθρου 6 αντικαταστάθηκε με το άρθρο 4 § 2 του νόμου 2130/1963.

και ο χρόνος παραμονής τους στο εξωτερικό λόγω της υπηρεσίας των Ελλήνων συζύγων τους, ύστερα από πρόταση του οικείου Έλληνα πρεσβευτή για τη διαμόρφωση απ' αυτούς ελληνικής εθνικής συνειδησης».

Η απόφαση που απορρίπτει την αίτηση για πολιτογράφηση δεν χρειάζεται αιτιολογία.

(4) Δεν μπορεί να πολιτογραφηθεί ο αλλοδαπός του οποίου έχει διαταχθεί η απέλαση ή που έχει καταδικασθεί από ελληνικό δικαστήριο σε ποινή στερητική της ελευθερίας μεγαλύτερη του ενός έτους ή για εγκλήματα εσχάτης προδοσίας, κατά των ηθών, κλοπής, απάτης, υπεξαίρεσης, εκβίασης, πλαστογραφίας, ψευδούς βεβαίωσης, κιβδηλίας, παραχάραξης, συκοφαντικής δυσφήμισης, λαθρεμπορίας ή για παραβάσεις σε βαθμό κακουργήματος ή πλημμελήματος της νομοθεσίας για την εγκατάσταση και κίνηση αλλοδαπών στην Ελλάδα για την προστασία του εθνικού νομίματος και για τα ναρκωτικά.

(5) Η απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών για πολιτογράφηση αλλοδαπού δεν ανακαλείται κατά τη διάρκεια της ετήσιας προθεσμίας του άρθρου 9 § 1 του ΝΔ 3370/1955 «περί Κώδικος Ελληνικής Ιθαγένειας», εκτός αν στην έκδοσή της συνετέλεσε απατηλή ενέργεια ή παράλειψη εκ μέρους του αλλοδαπού στον οποίο αφορά η πολιτογράφηση».

* (6) Υποβολή νέας αίτησης για πολιτογράφηση επιτρέπεται μετά παρέλευση ενός έτους από την απόρριψη της προηγουμένης.

**** Άρθρο 8**

Άρθρον 9

(1) Η πολιτογράφηση τελειούται διά της υπό του πολιτογραφουμένου δόσεως του όρκου του Έλληнос εντός προθεσμίας έτους από της εν τη Εφημερίδι της Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως της περί πολιτογραφήσεως αποφάσεως.

(2) Ο τύπος του όρκου έχει ως εξής: «Ορκίζομαι να φυλάττω πίστη στην Πατρίδα, υπακοή στο Σύνταγμα και τους Νόμους και να εκπληρώνω ευσυνειδήτητα τα καθήκοντά μου ως Έλληνας πολίτης».

(3) Ο όρκος δίδεται ενώπιον του Νομάρχου. Κατ' εξαίρεσιν ο Υπουργός των Εσωτερικών δύναται να εξουσιοδοτή διά την όρκισιν την προξενικήν αρχήν του τόπου της διαμονής του πολιτογραφουμένου ειδικώς δι' εκάστην ατομικήν περίπτωσιν.

(4) Περί της ορκωμοσίας συντάσσεται πρωτόκολλον, υπογραφόμενον υπό τε του πολιτογραφουμένου και της κατά την παράγραφον 3 Αρχής.

Άρθρον 10

Κτήση ελληνικής ιθαγένειας από τέκνα πολιτογραφημένου

(1) Τα τέκνα του αλλοδαπού ή της αλλοδαπής που πολιτογραφείται γίνονται Έλληνες αν κατά τη συντέλεση της πολιτογράφησης είναι άγαμα και δεν έχουν συμπληρώσει το δέκατο όγδοο έτος της ηλικίας τους.

(2) Τα τέκνα που έγιναν Έλληνες σύμφωνα με τη διάταξη της παραπάνω παραγράφου μπορούν να αποβάλλουν την Ελληνική ιθαγένεια, αν: α) είναι αλλογενή, β) διατηρούν την ιθαγένεια που είχαν κατά την πολιτογράφηση του γονέα τους και γ) δηλώσουν τη θέλησή τους για την αποβολή της ελληνικής ιθαγένειας στο δήμαρχο ή τον πρόεδρο της κοινότητας ή στην ελληνική προξενική αρχή του τόπου της κατοικίας τους ή της διαμονής τους, μέσα σε ένα έτος από την ημέρα που συμπλήρωσαν το δέκατο όγδοο έτος της ηλικίας τους. Αντίγραφο της δηλώσεως υποβάλλεται αμέσως από τις ανωτέρω αρχές στο Υπουργείο Εσωτερικών.

Άρθρον 12

Διά κατατάξεως εις τας ενόπλους δυνάμεις

Ομογενείς αλλοδαποί, εισαγόμενοι εις τας στρατιωτικές σχολάς αξιωματικών ή υπαξιωματικών των ενόπλων δυνάμεων δυνάμει του ειδικού δι' εκάστην σχολήν νόμου, ή κατατασσόμενοι εις τας ενόπλους δυνάμεις, ως εθελονταί δυνάμει των ειδικών δι' εκάστον κλάδον νόμων, αποκτών από της εισαγωγής των εις τας σχολάς ή της κατατάξεώς των και άνευ άλλης διατυπώσεως την Ελληνικήν ιθαγένειαν.

Άρθρον 13

(1) Ομογενείς αλλοδαποί, κατατασσόμενοι ως εθελονταί εν καιρώ επιστρατεύσεως ή πολέμου συμφώνως τω Νόμω «περί στρατολογίας των ενόπλων δυνάμεων», δύνανται, εάν θέλουν, να αποκτήσωσι την Ελληνικήν ιθαγένειαν τη αιτήσει των προς τον Νομάρχην, άνευ άλλης διατυπώσεως.

(2) Η υπό των ανωτέρω κτήσις βαθμού αξιωματικού μονίμου ή εφέδρου επάγεται αυτοδικαίως και την κτήσιν της Ελληνικής ιθαγένειας, άνευ άλλης διατυπώσεως.

(3) Ο διδόμενος στρατιωτικός όρκος των περιών το παρόν και το άρθρον 12, αναπληροί τον όρκον του Έλληнос πολίτου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Απώλεια Ιθαγένειας

** Το κείμενο που ακολουθεί προστέθηκε μετά το εδάφιο α' στην παράγραφο 3 της διάταξης του άρθρου 6 ΚΕΙ, ως εδάφιο β' με το άρθρο 32 του νόμου 2130/1993.

* Η παράγραφος 6 του άρθρου 6 ΚΕΙ προστέθηκε με την παράγραφο 2 του άρθρου 4 του νόμου 2130/1993.

** Καταργήθηκε το άρθρο 8 του ΚΕΙ με τη διάταξη του άρθρου 23 § 2 (γ) του ν. 2130/1993.

Άρθρον 14 **Ένεκα κτήσεως αλλοδαπής ιθαγενείας**

(1) Αποβάλλει την Ελληνικήν ιθαγένειαν όστις κατόπιν αδείας α) απέκτησε τη βουλήσει αυτού αλλοδαπήν ιθαγένειαν ή β) ανεδέχθη δημοσίαν υπηρεσίαν παρ' αλλοδαπή Πολιτεία, εφ' όσον η αναδοχή συνεπάγεται κτήσιν της ιθαγενείας της Πολιτείας ταύτης. Η άδεια δύναται δι' εξαιρετικούς λόγους να παρέχεται και μετά την κτήσιν της αλλοδαπής ιθαγενείας, οπότε η αποβολή της Ελληνικής ιθαγενείας επέρχεται από της παροχής της αδείας.

(2) Αποβάλλει επίσης την Ελληνικήν ιθαγένειαν ο κεκτημένος και αλλοδαπήν ιθαγένειαν εφ' όσον ήθελε γίνει δεκτή η αίτησίς του περί αποβολής της Ελληνικής ιθαγενείας. Εν τη περιπτώσει ταύτη η αποβολή της Ελληνικής ιθαγενείας επέρχεται από της αποδοχής της αιτήσεως.

(3) Η κατά την παράγραφον 1 άδεια παρέχεται και η κατά την παράγραφον 2 αποδοχή της αιτήσεως γίνεται δι' αποφάδεως του Υπουργού των Εσωτερικών μετά γνώμην του Συμβουλίου Ιθαγενείας, ουδέποτε δε δύναται να παρασχεθή η άδεια ή να γίνη δεκτή η αίτησις, εάν ο αιτών υπέχη ή καθυστερή στρατιωτικήν υποχρέωσιν ή καταδιώκεται επί κακουργήματι ή πλημμελήματι.

Άρθρον 20 **Ένεκεν εκπτώσεως**

(1) Δύναται να κηρυχθή έκπτωτος της Ελληνικής ιθαγενείας: α) Όστις κατά παράβασιν του άρθρου 14 απέκτησε τη βουλήσει του αλλοδαπήν ιθαγένειαν, β) όστις ανεδέχθη δημοσίαν υπηρεσίαν αλλοδαπής Πολιτείας και, μετ' απευθυνθείσαν αυτώ υπό του Υπουργού των Εσωτερικών επιταγήν όπως απόσχη εντός οριζομένης προθεσμίας της υπηρεσίας ταύτης, εμμένει εις αυτήν, γ) όστις εν τη αλλοδαπή διαμένων ενήργησε προς όφελος αλλοδαπής Πολιτείας πράξεις ασυμβιβάστους προς την ιδιότητα του Έλληнос και αντοθέτους προς τα συμφέροντα της Ελλάδος.

(2) Η κατά την προηγουμένην παράγραφον έκπτωσις απαγγέλλεται δι' αποφάσεως του Υπουργού των Εσωτερικών μετά σύμφωνον γνώμην του Συμβουλίου Ιθαγενείας, η δε απώλεια της Ελληνικής ιθαγενείας επέρχεται από της δημοσιεύσεως της αποφάσεως ταύτης εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

(3) Η κατά το παρόν άρθρον κήρυξις τινός ως εκπτώτου της Ελληνικής ιθαγενείας ενεργεί ατομικώς, μη ασκούσα επιρροήν επί της ιθαγενείας της συζύγου και των τέκνων, ανηλίκων ή ενηλίκων, του κηρυσσομένου εκπτώτου.

(4) Η κατά την προηγουμένην παράγραφον κήρυξις τινός ως εκπτώτου της Ελληνικής ιθαγενείας απαγγέλλεται και διά πράξεις τελεσθείσας οποτεδήποτε εις το παρελθόν και προ της ενάρξεως της ισχύος του Κώδικος Ελληνικής Ιθαγενείας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Αρμοδιότης επί θεμάτων ιθαγενείας και απόδειξις της Ελληνικής Ιθαγενείας

Άρθρον 24

Πάνια τα θέματα της ιθαγενείας υπάγονται εις την αρμοδιότητα του Υπουργείου των Εσωτερικών.

Άρθρον 25 **Πιστοποιητικά Ελληνικής ιθαγενείας**

(1) Ο δήμαρχος και ο πρόεδρος κοινότητος εκδίδουν πιστοποιητικά της Ελληνικής ιθαγενείας των δημοτών επί τη βάσει του γενικού μητρώου αυτών. Το πιστοποιητικόν διαλαμβάνει και την νομικήν βάσιν κτήσεως της ιθαγενείας.

(2) Μέχρι του καταρτισμού του γενικού μητρώου των δημοτών του δήμου ή της κοινότητος το πιστοποιητικόν της ιθαγενείας αρρένων δύναται να εκδίδεται επί τη βάσει του ειδικού μητρώου τούτων.

(3) Το ως άνω πιστοποιητικόν αποδεικνύει την Ελληνικήν ιθαγένειαν μέχρις αποδείξεως του εναντίου.

Άρθρον 26 **Δικαιοδοσία επί αμφισβητήσεως ιθαγενείας**

(1) Ο Υπουργός των Εσωτερικών είναι αποκλειστικώς αρμόσιος να αποφαίνεται επί πάσης αμφισβητήσεως ιθαγενείας.

(2) Ο Υπουργός αποφαίνεται επί εκάστης περιπτώσεως ητιολογημένως μετά σύμφωνον γνώμην του Συμβουλίου Ιθαγενείας. Η απόφασις δημοσιεύεται εν περιλήψει εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως κοινοποιείται δε διοικητικώς προς τον υποβαλόντα την σχετικήν αίτησιν.

(3) Εντός τριών μηνών από της δημοσιεύσεως δικαιούται πας ενδιαφερόμενος να αιτησθήται παρά του Συμβουλίου της Επικρατείας την ακύρωσιν της αποφάσεως ταύτης.

Άρθρον 26 δις

Όπου εν τη κειμένη νομοθεσία περί Ελληνικής ιθαγενείας γίνεται χρήσις του όρου «αλλοδαπός», ως αλλοδαπός νοείται, εφ' όσον δεν προκύπτει άλλο τι και ο ουδεμίαν έχων ιθαγένειαν (ανιθαγενής).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄ **Μεταβατικά και τελικά διατάξεις**

Άρθρον 27 **Ιθαγένεια επί υιοθεσίας**

(1) Αλλοδαπός υιοθετηθείς προ της συμπλήρωσεως του 18ου έτους της ηλικίας του, ως τέκνον έλληνας, γίνεται έλληνας από της υιοθεσίας.

(2) Έλληνας υιοθετηθείς προ της συμπλήρωσεως του 18ου έτους της ηλικίας του, ως τέκνον αλλοδαπού, δύναται τη αιτήσει του υιοθετήσαντος, εάν κτάται την ιθαγένειαν αυτού, ν' αποβάλη την Ελληνικήν ιθαγένειαν δι' αποφάσεως του Υπουργού Εσωτερικών, εκτιμώντος τας ειδικάς συνθήκας, μετά γνώμην του Συμβουλίου Ιθαγενείας. Η αίτησις δεν δύναται να γίνη δεκτή εάν ο υιοθετηθείς υπέχη ή καθυστερή στρατιωτικήν υποχρέωσιν ή καταδιώκεται επί κακουργήματι ή πλημμελήματι.

Άρθρον 28 **Ισχύς διατάξεων διεθνών συμβάσεων**

Αι περί ιθαγενείας διατάξεις των διεθνών συμβάσεων δεν επηρεάζονται υπό του παρόντος νόμου.

Άρθρον 29 **Ανάκτησις Ελληνικής ιθαγενείας υπό ομογενών**

Ομογενής γεννηθείς εν Ελλάδι όστις έχων την Ελληνικήν ιθαγένειαν διά της γεννήσεως απέβαλε καύτην κατά το άρθρον 23 του Αστικού Νόμου του 1856, ως αποκτήσας τη βουλήσει του αλλοδαπήν ιθαγένειαν, απέβαλε δε και την ιθαγένειαν ταύτην ως απομακρυνθείς της οικείας Χώρας, ανακτά αυτοδικαίως την Ελληνικήν ιθαγένειαν άμα τη συμπλήρωσει διετούς διαμονής εν Ελλάδι.

Άρθρον 31 **Καταργούμενοι Νόμοι**

(1) Καταργούνται: α) Τα άρθρα 14-28 του Αστικού Ελληνικού νόμου Τ_Α ' της 29 Οκτωβρίου / 15 Νοεμβρίου 1856, β) Οι νόμοι ΥΛΗ' της 16/24 Ιανουαρίου 1858 ΑΡΚΘ' της 31 Δεκεμβρίου 1883 / 24 Ιανουαρίου 1884, ΒΩΛΖ' της 18/20 Φεβρουαρίου 1901, ΓΩΜΒ' της 26 / 27 Ιουλίου 1911, 120 τνς 31 Δεκεμβρίου 1913 / 2 Ιανουαρίου 1914 και 5626 της 31 / 31 Αυγούστου 1932, γ) Το άρθρον 2 του ν.δ. της 10 / 11 Σεπτεμβρίου 1925 «περί τροποπήσεως των περί πολιτογραφήσεως αλλοδαπών διατάξεων», κυρωθέν διά του άρθρου 2 του ν.δ. της 15 / 19 Οκτωβρίου 1927, κυρωθέντος διά του νόμου 3442 της 22 / 28 Δεκεμβρίου 1927, δ) Το άρθρον 1 του ν.δ. της 5 / 28 Μαΐου 1926 «περί πολιτογραφήσεως των εν Ελλάδι εγκατεστημένων ομογενών κλπ., κυρωθέν διά του ν.δ. της 15 / 19 Οκτωβρίου 1927, ε) Το ν.δ. της 13 / 15 Σεπτεμβρίου 1926 «περί τροποποιήσεως διατάξεων του Αστικού Νόμου» και το περί κυρώσεως και τροποποιήσεως αυτού δ. της 12 / 13 Αυγούστου 1927, στ) Το άρθρον 3 του Α.Ν. της 2 / 2 Νοεμβρίου 1935 «περί όρκου των δημοσίων υπαλλήνων και του όρκου του Έλληνας πολίτου», ζ) Τα άρθρα 1 έως 6 και 10 του Α.Ν. 2280 της 2 / 6 Απριλίου 1940, η) Το άρθρα 2 του νόμου 468 της 10 / 13 Αυγούστου 1943, θ) Τα άρθρα 1 και 2 του νόμου 580 της 7 / 10 Σεπτεμβρίου 1943, ι) Το άρθρον 2 του αναγκαστικού νόμου 3880 της 22 Ιανουαρίου 1942 «περί παρεχομένων δικαιωμάτων εις Υπουργούς Στρατιωτικών Ναυτικών και Αεροπορίας», εκδοθέντος εν Λονδίνω και αναδημοσιευθέντος εν τω υπ' αριθ. 137 της 2 Ιουνίου 1945 Φύλλω της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως, ια) Το υπ' αριθ. 315 της 19 / 19 Απριλίου 1947 νομοθετικόν διάταγμα «περί αναγνωρίσεως Ελλήνων πολιτών» και ιβ) Πάσα άλλη διάταξις αντικειμένη εις τον παρόντα νόμον.

Άρθρον 32

Καταργούνται. αφ' ης ίσχυσαν και θεωρούνται ως μησέποτε υπάρξαντα τα εδάφια δεύτερον, τρίτον και τέταρτον του άρθρον 8 του νόμου 4310 της 6 / 16 Αυγούστου 1929 «περί εγκαταστάσεως και κινήσεως αλλοδαπών εν Ελλάδι, αστυνομικού ελέγχου διαβατηρίων, απελάσεων και εκτοπίσεων», καθ' όσον ορίζουσι ότι οι ούς αφορά το άρθρον τούτο ομογενείς θεωρούνται ως Έλληνες πολίται. Εκδοθείσαι όμως μέχρι της δημοσιεύσεως του παρόντος νόμου ατομικάί πράξεις του Υπουργείου των Εσωτερικών, αίτινες εθεώρησαν πρόσωπα εκ των εις τας καταργουμένας διατάξεις υπαγομένων ως Έλληνας πολίτας, διατηρούσι το κύρος των.

Άρθρον 32 δις

«Οι εν τοις μητρώοις των εν Τουρκία και Ηνωμένη Αραβική Δημοκρατία προξενικών αρχών εγγεγραμμένοι μέχρι τέλους του έτους 1947 ως πολίται Έλληνες και ανεγνωρισμένοι ως τοιοῦτοι υπό των τοπικών αρχών, μη εμπόπτοντες εις τας διατάξεις του Ν. 1524 / 1918 «περί αναγνωρίσεως ως Ελλήνων υπηκόων των εγγεγραμμένων εν τοις μητρώοις των εν Τουρκία και Αιγύπτω προξενικών αρχών και ανεγνωρισμένων ως τοιοῦτων παρά των εγχωρίων αρχών» ως και οι κατιόντες αυτών, αναγνωρίζονται ως πολίται Έλληνες, ανεξαρτήτως της εγγραφής ή μη αυτών εις τα μητρώα αρρένων και τα δημοτολόγια».

Άρθρον 33 **Διατηρούμενοι Νόμοι**

Διατηρούνται εν ισχύ: α) Η παράγρ. 5 του άρθρου 6 και παράγρ. 3 του άρθρου 27 του νομοθετικού διατάγματος 1298 της 29 / 31 Οκτωβρίου 1949 «περί Βασιλικής Οικογενείας» β) Το ΛΖ' ψήφισμα της Δ' Αναθεωρητικής Βουλής, της 4 / 9 Δεκεμβρίου 1947 «περί στερήσεως της Ελληνικής ιθαγενείας προσώπων αντεθνικώς δρώντων εις το εξωτερικόν», ως συνεπληρώθη, γ) Το άρθρον 1 του Νόμου 5356 / 1932 «περί τροποποίησης άρθρων τινών του νόμου 4511 / 1930 «περί συστάσεως σχολής ναυτιλίας», δ) Το άρθρον 50 παράγρ. 2 του κωδικοποιημένου νόμου 1242α του 1919 «περί Μέσης Εκπαιδεύσεως», το άρθρο 8 του κωδικοποιημένου Νόμου 1242α / 1919 «περί Δημ. Εκπαιδεύσεως», το άρθρο 2 παράγρ. 3 του Ν.Δ. της 20 / 22 Αυγούστου 1955 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως των περί διορισμών και μεταθέσεων των εκπαιδευτικών λειτουργών κειμένων διατάξεων» και η παράγρ. 1 του άρθρου 6 του Α.Ν. 692 της 19 / 24 Μαΐου 1937 «περί τρόπου διορισμού λειτουργών στοιχειώδους εκπαιδεύσεως και τροποπίσεως διατάξεων εκπαιδευτικών νόμων» ως αντικατεστάθη διά της παραγρ. 4 του Α.Ν. 2029 της 12 / 19 Οκτωβρίου 1939, ε) Ο Νόμος 1524 / 1918 «περί αναγνωρίσεως ως Ελλήνων υπηκόων των εγγεγραμμένων εν τοις μητρώοις των εν Τουρκία και Αιγύπτω προξενικών αρχών και αναγνωριζομένων ως τοιούτων υπό των εγχωρίων αρχών.

Άρθρον 34

(1) Διατηρείται εν ισχύ το άρθρον 4 του νόμου 517 της 30 Ιανουαρίου 1948 «περί της ιθαγενείας των κατοίκων της Δωδεκανήσου ή εκ ταύτης καταγομένων», ως ετροποποιήθη και συνεπληρώθη διά του νόμου 1885 / 1951.

(2) Η προθεσμία υποβολής αιτήσεων πολιτογραφήσεως υπό των προς τούτο δικαιουμένων κατ' άρθρον 4 παράγρ. 1 του νόμου 517, παραταθείσα διά του άρθρου 2 παράγρ. 1 του νόμου 1885 και του μόνου άρθρου του Ν.Δ. 2491 / 1953 παρατείνεται αύθις, αφ' ής έληξε, μέχρι τέλους του έτους 1958.

(3) Νομιμοποιούνται αι υπό των Ελληνικών προξενικών αρχών γενόμεναι πολιτογραφήσεις, συνεπεία αιτήσεων υποβληθειών αυταίς μετά την λήξιν της διά του Ν.Δ. 2491 / 1953 παραταθείσης προθεσμίας.

Άρθρον 35 **Έκδοσις Κανονιστικών Διαταγμάτων**

(1) Διά Β. Διαταγμάτων καθορίζονται: α) Τα υπό του αιτούντος την πολιτογράφησιν υποβλητέα στοιχεία, της ερεύνης και εν γένει τα της εκτελέσεως των άρθρων 6-11 του παρόντος, β) Τα της αποδείξεως των κατά το άρθρον 20 συνιστώντων τους λόγους εκπύσεως γεγονότων και η σχετική διαδικασία, γ) Πάσα αναγκαία διά την εκτέλεσιν του παρόντος νόμου λεπτομέρεια.

(2) Μέχρι της εκδόσεως των διασταγμάτων τούτων εφαρμόζονται τα προς εκτέλεσιν των προϋφισταμένων αντιστοίχων διατάξεων εκδιδόμενα διατάγματα, εφ' όσον το περιεχόμενον αυτών δεν αντιβαίνει εις τας διατάξεις του παρόντος.

ΝΟΜΟΣ 1438 /1984

[Εφήμερις της κυβερνήσεως της ελληνικής δημοκρατίας, 8 Μαΐου 1984, Αρ. Φύλλου 60, σελίδα 735]

Τροποποίηση διατάξεων του Κώδικα της Ελληνικής Ιθαγενείας και του νόμου περί ληξιαρχικών πράξεων

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

Διατάξεις του Κώδικα της Ελληνικής Ιθαγενείας

Κτήση ελληνικής ιθαγενείας με τη γέννηση

Άρθρο 1. (Αντικαθιστά το άρθρα 1. ν.δ. 3370 / 1955)

Κτήση ελληνικής ιθαγενείας με αναγνώριση

Άρθρο 2. (Αντικαθιστά τα άρθρα 2 και 3 ν.δ. 3370 / 1955)

Κτήση ελληνικής ιθαγενείας με πολιτογράφηση

Άρθρο 3. (Αντικαθιστά τα άρθρα 6 και 7 ν.δ. 3370 / 1955)

Άρθρο 4. (Αντικαθιστά την παρ. 2 άρθρου 9 ν.δ. 3370 / 1955)

Κτήση ελληνικής ιθαγενείας από τέκνα πολιτογραφημένου

Άρθρο 5. (Αντικαθιστά τα άρθρα 10 και 11 δις ν.δ. 3370 / 1955)

Επίδραση του γάμου στην ιθαγένεια

Άρθρο 6. (Αντικαθιστά το άρθρα 4, 15, 16 και 22 ν.δ. 3370 / 1955).

Μεταβατικές διατάξεις του Ν. 1438 / 1984

Άρθρο 7

(1) Αλλοδαπή, που απέκτησε την ελληνική ιθαγένεια λόγω του γάμου της με Έλληνα και διατηρεί την ιθαγένεια που είχε πριν από την τέλεση του γάμου, αποβάλλει την ελληνική ιθαγένεια αν δηλώσει τη σχετική βούλησή της, μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1986, στον Υπουργό Εσωτερικών ή στον νομάρχη ή στην ελληνική προξενική αρχή του τόπου της κατοικίας της ή της διαμονής της.

(2) Ελληνίδα που απέβαλε την ελληνική ιθαγένεια λόγω του γάμου της με αλλοδαπό την ανακρά αν δηλώσει τη σχετική βούλησή της μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1986 στον Υπουργό Εσωτερικών ή στο νομάρχη ή στην ελληνική προξενική αρχή του τόπου της κατοικίας της ή της διαμονής της.

^{*}(3) Η κατά την παρ. 1 του άρθρ. 7 του νόμ. 1250 / 1982 αναγνώριση γάμων ως υποστατών δεν έχει ως αποτέλεσμα την απόκτηση της ελληνικής ιθαγένειας από αλλοδαπή σύζυγο του Έλληνα ούτε την αποβολή της ελληνικής ιθαγένειας από ελληνίδα σύζυγο αλλοδαπού.

Άρθρο 8

(1) Τέκνο, που γεννήθηκε πριν από την ισχύ του νόμου αυτού από μητέρα ελληνίδα κατά το χρόνο του τοκετού ή της τέλεσης του γάμου από τον οποίο γεννήθηκε το τέκνο, γίνεται Έλληνας αν δηλώσει τη σχετική βούλησή του μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1986 στον Υπουργό Εσωτερικών ή στο νομάρχη ή στην ελληνική προξενική αρχή του τόπου της κατοικίας ή της διαμονής του.

(2) Αν το τέκνο δεν έχει συμπληρώσει το δέκατο όγδοο έτος της ηλικίας του, τη δήλωση της προηγούμενης παραγράφου υποβάλλει η μητέρα. Το τέκνο αυτό μέσα σε ένα έτος από την ενηλικίωσή του μπορεί να αποβάλει την ελληνική ιθαγένεια με δήλωσή του προς μία από τις αρχές που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο.

Άρθρο 9

(1) Τέκνα, που γεννήθηκαν από έλληνα πατέρα και αλλοδαπή μητέρα πριν από την ισχύ του Ν. 1250 / 1982 εφόσον θεωρούνται γνήσια σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 7 παρ. 3 του παραπάνω νόμου, γίνονται Έλληνες αν μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1986 δηλώσουν τη σχετική βούλησή τους στον Υπουργό Εσωτερικών ή στο νομάρχη ή στην ελληνική προξενική αρχή του τόπου της κατοικίας ή της διαμονής τους.

(2) Αν τα τέκνα δεν έχουν συμπληρώσει το δέκατο όγδοο έτος της ηλικίας τους, τη δήλωση υποβάλλει ο πατέρας. Τα τέκνα αυτά μέσα σε ένα έτος από την ενηλικίωσή τους μπορούν να αποβάλουν την ελληνική ιθαγένεια με δήλωσή τους προς μία από τις αρχές που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο.

(3) Η αναγνώριση ως γνήσιων των τέκνων που γεννήθηκαν από γάμο Έλληνα ή Ελληνίδας, όπως προβλέπεται στο άρθρο 7 του Ν. 1250 / 1982, δεν επιφέρει μεταβολή στην ιθαγένεια των τέκνων αυτών.

(4) Στο τέλος της παρ. 1 του άρθρου 7 του Ν. 1250 / 1982 προστίθενται οι λέξεις: «ή αν έχει εκδοθεί αμετάκλητη απόφαση ελληνικού δικαστηρίου που αναγνωρίζει ότι ο γάμος είναι ανυπόστατος».

(5) Στο τέλος της παρ. 3 του άρθρου 7 του Ν. 1250 / 1982 προστίθενται οι λέξεις «δεν δημιουργούνται όμως κληρονομικά δικαιώματα στην περίπτωση που τα παιδιά αυτά γεννήθηκαν από γάμο που δεν θεωρείται υποστατός σύμφωνα με το παρόν άρθρο».

Άρθρο 10

Όπου στον ισχύοντα Κώδικα Ελληνικής Ιθαγένειας αναφέρεται 20ό ή 21ο έτος ηλικίας ορίζεται εφεξής το 18ο έτος.

Διατάξεις που καταργούνται

Άρθρο 11

1. Καταργούνται τα άρθρα 11, 17, 18, 21, 23 και 30 του Κώδικα της Ελληνικής Ιθαγένειας.
2. Καταργείται ή παρ. 7 του άρθρου 4 του ν. 1250 / 1282.

ΝΟΜΟΣ 1832 / 1989

Τροποποίηση και συμπλήρωση της νομοθεσίας για την τοπική αυτοδιοίκηση, την αποκέντρωση και άλλες διατάξεις

Συμπληρώσεις της νομοθεσίας για την ελληνική ιθαγένεια

Άρθρο 40

(1) *(Αντικαθιστά τη διάταξη του άρθρου 7 § 3 του νόμου 1438 / 1984).*

(2) Αλλοδαπή σύζυγος έλληνα πολίτη, της οποίας ο γάμος αναγνωρίστηκε ως υποστατός, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρ. 7 παρ. 1 του νόμου 1250 / 1982, εφ' όσον έχει εγγραφεί σε δημοτολόγιο δήμου ή κοινότητας μετά την ισχύ του

---

^{*} Η παράγραφος 3 άρθρου 7 του νόμου 1438 / 1984 αντικαταστάθηκε με τη διάταξη του άρθρου 40 § 1 του νόμου 1832 / 1989.

νόμου 1250 / 1982, και έως την έναρξη της ισχύος του νόμου 1438 / 1984, θεωρείται ότι απέκτησε την ελληνική ιθαγένεια από την παραπάνω εγγραφή της. Μπορεί όμως, μέσα σε προθεσμία τριών ετών από την έναρξη της ισχύος του νόμου αυτού, με δήλωσή της, που δεν υπόκειται σε ανάκληση, προς τον οικείο δήμαρχο ή πρόεδρο κοινότητας, να αποποιηθεί την κτήση της ελληνικής ιθαγένειας. Στην περίπτωση αυτή θεωρείται ότι ποτέ δεν απέκτησε την ελληνική ιθαγένεια και η εγγραφή της στα δημοτολόγια διαγράφεται. Η παραπάνω δήλωση είναι απαράδεκτη, αν η αιτούσα με την αποποίηση της ελληνικής ιθαγένειας γίνεται ανιθαγενής.

(3) Τέκνα που γεννήθηκαν από γάμο με Έλληνα, που αναγνωρίστηκε ως υποστατός σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρ. 7 του νόμου 1250 / 1982, εφ' όσον έχουν εγγραφεί σε μητρώα αρρένων ή δημοτολόγιο δήμου ή κοινότητας έως την έναρξη της ισχύος του νόμου 1438 / 1984 θεωρείται ότι απέκτησαν την ελληνική ιθαγένεια από την παραπάνω εγγραφή τους. Μπορούν όμως, μέσα σε προθεσμία τριών ετών από την έναρξη της ισχύος του νόμου αυτού, με δήλωσή τους, που δεν υπόκειται σε ανάκληση, προς τον οικείο δήμαρχο ή πρόεδρο κοινότητας, να αποποιηθούν την κτήση της ελληνικής ιθαγένειας. Αν αυτά είναι ανήλικα, τη δήλωση υποβάλλει ο Έλληνας πατέρας. Στην περίπτωση αυτή θεωρείται ότι ποτέ δεν απέκτησαν την ελληνική ιθαγένεια και η εγγραφή τους στα μητρώα αρρένων ή στα δημοτολόγια διαγράφεται. Η πιο πάνω δήλωση είναι απαράδεκτη, αν το τέκο με την αποποίηση της ελληνικής ιθαγένειας γίνεται ανιθαγενές.

ΝΟΜΟΣ 2130 / 1993

[Εφημερίς της κυβερνήσεως της ελληνικής δημοκρατίας, 23 Απριλίου 1992, Αρ. Φύλλου 62, σελίδα 715]

Τροποποίηση και συμπλήρωση διατάξεων της περιφερειακής διοίκησης, του Κώδικα της Ελληνικής Ιθαγένειας, του δημοτικού και κοινοτικού Κώδικα, των διατάξεων για τις προσόδους των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και άλλες διατάξεις

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β' Αστική κατάσταση

Άρθρο 4

Κτήση ελληνικής ιθαγένειας με πολιτογράφηση

(1) *(Αντικαθιστά τη διάταξη του άρθρου 6 § 2 του ν.δ. 3370 / 1955 όπως είχε αντικατασταθεί από το άρθρο 3 του νόμου 1438 / 1984).*

(2) *(Προστίθεται παράγραφος υπ' αριθμ. 6 στο άρθρο 6 του ν.δ. 3370 / 1955 όπως είχε αντικατασταθεί από το άρθρο 3 του νόμου 1438 / 1984).*

(3) Εκκρεμείς αιτήσεις-δηλώσεις για πολιτογράφηση που περιήλθαν στο Υπουργείο Εσωτερικών μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος νόμου και πληρούσαν τις κατά νόμο τυπικές προϋποθέσεις (οκταετίατριετία) εξετάζονται με βάση τις προϊσχύουσες διατάξεις.

Άρθρο 5

Προθεσμία διεκπεραίωσης υποθέσεων ιθαγένειας

Οι προθεσμίες του άρθρου 5 του ν. 1943 / 1991 (ΦΕΚ 50 Α') δεν ισχύουν για υποθέσεις που αφορούν κτήση-αναγνώριση, απώλεια, ανάκτηση της ελληνικής ιθαγένειας και μεταδημότευση.

Άρθρο 6

Δικαιολογικά ελλοπαφής παλιννοσούντων Ελλήνων ποντιακής καταγωγής στα μητρώα αρρένων, δημοτολόγια και ληξιαρχικά βιβλία

Επιτρέπεται η εγγραφής των παλιννοσούντων Ελλήνων ποντιακής καταγωγής στα μητρώα αρρένων, δημοτολόγια και ληξιαρχικά βιβλία βάσει των στοιχείων των διαβατηρίων τους, κατά παρέκκλιση από κάθε γενική ή ειδική διάταξη, που προβλέπει την υποβολή ορισμένων δικαιολογητικών, όταν οι ανωτέρω αδυνατούν να προσκομίσουν τα δικαιολογητικά αυτά. Στοιχεία και γεγονότα που δεν αποδεικνύονται από το διαβατήριο, μπορεί ν' αποδεικνύονται ενώπιον των αρμόδιων αρχών με υπεύθυνη δήλωση του άρθρου 8 του ν. 1599 / 1986 (ΦΕΚ 75 Α'), με εξαίρεση το έτος γέννησης, για τον καθορισμό του οποίου εξακολουθούν να ισχύουν οι διατάξεις του ν. 2119 / 1993 (ΦΕΚ 23 Α').

Άρθρο 7

Εγγραφή στα δημοτολόγια παλιννοσούντων ομογενών

Μετά το άρθρο 18 του Δημοτικού και Κοινοτικού Κώδικα (π.δ. 323 / 1989) (ΦΕΚ 146 Α') προστίθεται άρθρο 18α ως εξής:

Άρθρο 18α

(1) Παλιννοσούντες ομογενείς για τους οποίους διαπιστώνεται ότι έχουν την ελληνική ιθαγένεια γίνονται δημότες στο δήμο ή την κοινότητα που προτίθενται να εγκατασταθούν. Η διαπίστωση της ελληνικής τους ιθαγένειας γίνεται με απόφαση

του αρμόδιου νομάρχη, που εκδίδεται ύστερα από αίτηση του ενδιαφερομένου, στην οποία αναφέρονται τα περιστατικά και επισυνάπτονται τα δικαιολογητικά που τη στηρίζουν.

Με την αυτήν απόφαση παραγγέλλεται η εγγραφή τους στο οικείο δημοτολόιο.

(2) Με την αίτηση για την εγγραφή στο δημοτολόγιο ο ενδιαφερόμενος μπορεί να ζητήσει και τη μεταγλώττιση του ονόματος και του επωνύμου του στην ελληνική γλώσσα, αν αυτά είχαν μεταβληθεί ή οπσωσδήποτε αλλοιωθεί στη χώρα από την οποία προέρχεται. Στην περίπτωση αυτήν, εφόσον ο νομάρχης συμφωνεί με τον ενδιαφερόμενο ως προς τον τρόπο αποδόσεως στην ελληνική γλώσσα του ονόματος και του επωνύμου του, με την απόφασή του διατάσσει την εγγραφή στο δημοτολόγιο με το εξελληνισμένο ως άνω ονοματεπώνυμο. Αν ο ενδιαφερόμενος είναι έγγαμος, απαιτείται αίτηση και των δύο συζύγων και γίνεται μεταγλώττιση με τις ίδιες ως άνω προϋποθέσεις, του επωνύμου και του ονόματος και των δύο συζύγων, καθώς και των ανήλικων τέκνων τους, που πρόκειται να εγγραφούν στην ίδια οικογενειακή μερίδα. Αν τα τέκνα είναι ενήλικα, απαιτείται να συναινέσουν και αυτά.

(3) Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζονται αναλόγως και για τους ήδη εγγεγραμμένους στα δημοτολόγια παλινοστήσαντες ομογενείς, εφόσον υποβληθεί από αυτούς σχετική αίτηση. Στην περίπτωση αυτή με την απόφαση του νομάρχη διατάσσεται η διόρθωση των σχετικών στοιχείων στο δημοτολόγιο.

(4) Ομογενείς παλινοστούντες, που έγιναν δημότες σε κάποιο δήμο ή κοινότητα, μπορούν με αίτησή τους να ζητήσουν τη μεταδημότευση σε άλλο δήμο ή κοινότητα της προτίμησής τους, στον οποίο εφαρμόζεται ειδικό πρόγραμμα παλινοστούντων, κατά τις διατάξεις της παρ. 8 του άρθρου 18, χωρίς την προϋπόθεση της διετούς κατοικίας που προπβλέπεται από την εν λόγω διάταξη. Η δυνατότητα αυτή παρέχεται για μία μόνο φορά.

Άρθρο 8 **Αλλαγή ονόματος και επωνύμου**

(1) Στο άρθρο 90 του β.δ. της 5 / 8 Οκτωβρίου 1949 (ΦΕΚ 246 Α'), όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο μόνο του ν.δ. 2573 / 1953 (ΦΕΚ 241 Α'), προστίθεται παρ. 2 ως εξής:

«2) Προκειμένου περί α) Ελλήνων του εξωτερικού β) ομογενών αλλοδαπών που αποκτούν την ελληνική ιθαγένεια και γ) παλινοστούντων ομογενών που έχουν την ελληνική ιθαγένεια, α νομάρχης, προς το σκοπό εξελληνισμού του ονοματεπώνυμου τους, μπορεί να εγκρίνει κατά τη διαδικασία της προηγούμενης παραγράφου την αλλαγή, τόσο του επωνύμου, όσο και του κυρίου ονόματος».

(2) Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται ύστερα από αιτιολογημένη απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου, χωρίς να πληρούνται οι όροι των παρ. 2, 3 και 5 του άρθρου 6 του Κώδικα Ελληνικής Ιθαγένειας, όπως τροποποιήθηκε με τις διατάξεις του άρθρου 3 του ν. 1438 / 1984, μπορεί να πολιτογραφηθεί Έλληνας ο αλλοδαπός που προσέφερε στην Ελλάδα εξαιρετικές υπηρεσίες ή του οποίου η πολιτογράφηση μπορεί να εξυπηρετήσει εξαιρετικό συμφέρον της Ελλάδας.

(3) Για τους αλλογενείς αλλοδαπούς την αλλαγή του επωνύμου και του κυρίου ονόματος αυτών, εγκρίνει ο Υπουργός Εσωτερικών με την απόφαση πολιτογράφησης, ύστερα από αίτησή τους. Μετά την πολιτογράφηση, το αίτημα της αλλαγής του επωνύμου και του κυρίου ονόματος κρίνεται από τον οικείο νομάρχη.

(4) Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου ως προς το κύριο όνομα έχουν εφαρμογές και στα παιδιά, τα οποία αποκτούν την ελληνική ιθαγένεια με την πράξη της υιοθεσίας.

Άρθρο 23 **Καταργούμενες διατάξεις**

(1) Οι διατάξεις των άρθρων 11 και 12 του ν. 2280 / 1940 (ΦΕΚ 177 Α') καταργούνται από τότε που ίσχυσαν, θεωρούμενες ότι δεν ίσχυσαν ποτέ. Περιπτώσεις που ρυθμίστηκαν με βάση τις καταργούμενες αυτές διατάξεις, επανεξετάζονται ύστερα από αίτηση των ενδιαφερομένων.

(2) Από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού καταργούνται:

α. Οι διατάξεις του άρθρου 76 του ν. 1892 / 1990 (ΦΕΚ 109 Α').

β. Η παράγραφος 3 του άρθρου 73 του ν.δ. 323 / 1989 (ΦΕΚ 125 Α'). που προστέθηκε στο διάταγμα αυτό με την παράγραφο 27 του άρθρου 1 του ν. 1900 / 1990.

γ. Οι διατάξεις του άρθρου 8 του ν.δ. 3370 / 1955 του Κώδικα Ελληνικής Ιθαγένειας.

Άρθρο 32

(Προστίθεται διάταξη μετά το εδάφιο α', ως εδάφιο β', στο άρθρο 6 § 3 ν.δ. 3370 / 1955, όπως είχε αντικατασταθεί με το άρθρο 3 του νόμου 1438 / 1984).

ΝΟΜΟΣ 2623 / 1998

[Εφημερίς της κυβερνήσεως της ελληνικής δημοκρατίας, 25 Ιουνίου 1998, Αρ. Φύλλου 139, σελίδα 1967, 1982]

Ανασύνταξη των εκλογικών καταλόγων, οργάνωση και άσκηση του εκλογικού δικαιώματος των ετεροδημοτών, εκσυγχρονισμός φης εκλογικής διαδικασίας και άλλες διατάξεις.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΙΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:Σ

(...)

14. Καταργείται εφεξής το άρθρο 19 το ν.δ. 3370 / 1955 'περί κυρώσεως του Κώδικος Ελληνικής Ιθαγενείας' (ΦΕΚ Α').